

CÒMIC FONTS

Astèrix i Obèlix tornen a la gran pantalla

Devia ser cap al 1966, potser. Uderzo i Goscinny ja feia uns quants anys que editaven àlbums d'Astèrix, però encara no n'havia llegit cap. Aleshores, les meves expedicions al quiosc que hi havia prop de casa eren bàsicament per proveir-me dels tebeos que s'editaven cada setmana. Però aquell dia, a l'aparador del quiosc, em va cridar l'atenció una portada diferent de les que s'hi trobaven habitualment. Era un àlbum en francès, i el que més em va impressionar va ser la llista de llapis, tinta, paper i altres estris que hi havien fet servir els autors. Vaig pensar que un àlbum així havia de ser bo per força, de manera que vaig escurar fins l'últim cèntim que duia a les butxaques i el vaig comprar. Aquell àlbum, que anys més tard vaig tornar a comprar quan va sortir traduït al castellà, era *Astèrix y Cleopatra*, i des d'aquell moment vaig començar a admirar i a perseguir les creacions d'aquella parella irrepètible, Goscinny i Uderzo, que va ser capaç de crear una de les poques sèries dins la història del còmic immune al pas del temps.

Curiosament, aquelles històries que cada cop que les llegies

et descobrien alguna cosa nova, un detall nou que enriqueix el sentit del conjunt, han arribat relativament tard a la gran pantalla. Ara, el 26 d'aquest mes, arribarà als cinemes espanyols (i potser una mica més tard als andorrans, qui sap) l'adaptació d'*Astèrix y Cleopatra*, escrita i dirigida per Alain Chabat, i titulada *Astèrix y Obélix: Misión Cleopatra*. La parella protagonista és la mateixa que va intervenir en l'anterior adaptació al cinema d'un àlbum d'Astèrix (*Astèrix y Obélix contra César*), però el paper principal femení no ha estat, com aleshores, per a Laetitia Casta, sinó per a Monica Bellucci.

A grans trets, Chabat s'ha ajustat a la història original. L'argument és el mateix: Cleopatra desafia el Cèsar assegurant-li que pot aixecar en només tres mesos el palau més esplèndid que s'hagi construït mai. Si ho aconsegueix, el Cèsar haurà d'admetre públicament que els egipcis són el poble més gran del món, fins i tot per damunt de Roma. Cleopatra encarrega el projecte al seu arquitecte, Numerobis, i l'amenaça que si no se'n surt esdevindrà el menú dels cocodrils del Nil. Numerobis recorre al druida Panoràmix per demanar-li ajuda, i és així com Panoràmix, acompanyat d'Astèrix i Obélix, s'embarca cap a Egipte amb la idea de fornir poció màgica als peons que han de construir el palau i enllestir l'obra a temps.

El director, però, hi ha incorporat gags de collita pròpia, hi ha afegit personatges nous i ha dissenyat un vestuari especial per als egipcis, que inclou un toc *glam* per als vestits de Cleopatra. L'estrena a França ha funcionat prou bé, i fins i tot Depardieu ha declarat que li sembla que és més bona adaptació que l'anterior, dirigida per Claude Zidi. Malgrat que no hi actuï la Casta.

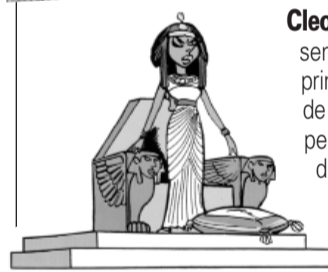
Els personatges

Astèrix, el petit guerrer del poblat gal, murri i eixerit, està encarnat per Christian Clavier, protagonista de la sèrie *Los visitantes*, a qui el director del film defineix com un actor exigent i precís.

Obélix, noblot, enamoradís i terror dels senglers i dels romans de la comarca, li ha tocat a Gérard Depardieu, qui, malgrat les aparences, va aprimar-se uns quants quilos durant el rodatge.

Cleopatra, segons sembla una de les primeres *femme fatale* de la història, pren la perturbadora aparença de Monica Bellucci, coneguda per pel·lícules com *Malena* i *A los que aman*.

Juli Cèsar, l'emperador beneït pels déus, és el paper que s'ha reservat Alain Chabat, el director de la pel·lícula. I encara va tenir temps de fer de guionista i de coproductor (buf!).

Numerobis, l'arquitecte egipci eternament angoixat, està interpretat pel còmic marroquí Jamel Debbouze, que també vam poder veure en un paper d'*Amélie*.

Panoràmix, el druida coneixedor del secret de la poció màgica i d'altres tòpics revitalitzadors, està interpretat en el film per Claude Rich, que tot just acaba d'estrenar *Los actores*.

La producció

A la seva època, l'àlbum *Astèrix y Cleopatra* va ser una autèntica superproducció dins el món de la *bande dessinée*, almenys pel que fa als materials que, segons constava a la portada, van fer servir Goscinny i Uderzo per enllestir-lo. A banda del 67 litres de cervesa que confessaven que van consumir.

En les xifres de l'adaptació cinematogràfica no s'hi esmenta el consum de cervesa, però sí d'altres dades interessants: per exemple, que la producció ha costat quaranta-cinc milions d'euros –la meitat del que va recaptar a tot el món *Astèrix y Obélix contra César*, l'anterior adaptació a la gran pantalla de les aventures dels guerrers gals.

Amb aquesta quantitat de diners en joc no és estrany que, durant els mesos que va durar

el rodatge, el vestuari més habitual d'Alain Chabat fos una samarreta amb la inscripció "The scenary never changes" ("El guió no es canvia mai").

Bona part del pressupost ha anat a parar al capítol d'efectes especials, sobretot pel que fa al procés de muntatge, en què s'han fet servir efectes electrònics dels més sofisticats del moment. Però tampoc no s'ha

quedat enrere la partida dedicada a promoció, que a França, on ja s'ha estrenat la pel·lícula, s'ha materialitzat en una campanya comparable a les que van precedir títols com *Harry Potter* o *El senyor dels anells*.

De moment, la productora ha posat nou-centes còpies en circulació, però no descarten superar les mil, en funció de la resposta del públic durant les primeres setmanes d'exhibició.